

[KONIONOŚNY *ai*

A pl subst k(o)nion(o)śn(e).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Pobudzający konia do szybkiego biegu: [Król Stefan] Kazał wnet w íwoie trąby/ krzyknąc ítráfznogłośne/ Wbębny kazał vderzyć/ wielkie konionośne. RymszaDeket 29 (ekscerpt W. Rzepki).

HG